

Stats-Utskottet, till hvars utlåtande denna nådiga Proposition blifremitterad, har icke funnit något att erinra vid hvad deruti blifvit föreslaget samt hemställer alltså,

att Kongl Maj:ts ofvanberörda nådiga framställning må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 6 Februari 1877.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Febr. 1877, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition om afsöndring af jord från tredje majorsbostället Stufverum.

(I. A.)

Uti en till Stats-Utskottets behandling hänvisad proposition (N:o 18) har Kongl. Maj:t gifvit Riksdagen tillkänna, att Vesterviks tändsticksfabriksbolag, som förut genom särskilda Kongl. beslut fått sig upplåtna ett tunnland 26,8 kappland från den under tredje majorsbostället vid Andra Lifgrenadier-regementet Stufverum i Lofta socken af Kalmar län lydande torplägenheten Ladugårdens egor, nu i underdånighet anhållit att ytterligare få från boställets egor till besittning under full eganderätt afsöndra ett å karta lagdt område af 20,50 kvadratrefs eller tre tunnlands 21,2 kapplands vidd, mot en årlig afgäld till boställets innehafvare af 15 kronor, på sätt landtmätare och gode män vid undersökning på stället föreslagit.

Efter det chefsembetet för Andra Lifgrenadier-regementet, indelningshafvaren, boställets arrendatorer, så väl den nu varande som den

från den 14 nästa Mars på 20 år antagne, samt Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Kalmar län äfvensom Arméförvaltningen och Kammarkollegium, de båda sistnämnda gemensamt, sig öfver ansökningen yttrat och dels ovilkorligt, dels ock under vissa vilkor, särdeles med hänsyn till beloppet af den för afsöndringen ifrågasatta afgäld, tillstyrkt bifall till bolagets anhållan, så har Kongl. Maj:t, med anledning af hvad sålunda förekommit, föreslagit, att den af Vesterviks tändsticksfabriksbolag begärda ytterligare afsöndring af jord från förenämnda boställe måtte medgifvas med vilkor, dels att årliga afgälden, efter förslag af skattläggningmän, bör af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, i likhet med afgälden för den äldre jordafsöndringen, bestämmas i spanmål — att lösas med penningar efter årligt medelmarkegångspris — under iakttagande deraf att beloppet, som ej finge understiga värdet af sex kubikfot råg (eller hvad för närvarande motsvarade af bolaget erbjudna femton kronor) äfven för framtiden kunde anses utgöra full ersättning för den afsöndrade jorden, med afseende å dess fördelaktiga läge; dels ock att bolaget bekostar ej mindre uppförande och underhåll af erforderlig stängsel mellan bostället och den afsöndrade lägenheten än äfven flyttning från samma lägenhet till annan utsedd byggnadsplats å boställets egor och uppförande å nyo af en till torpet Ladugården hörande logebyggnad.

Stats-Utskottet, som till behandling förehaft detta ärende, har vid Kongl. Maj:ts förslag ej funnit vidare att anmärka än att af skäl, som vid frågor af enahanda beskaffenhet förut blifvit af Riksdagen godkända, dels den årliga afgälden torde böra till ett för all framtid bestämdt belopp i penningar sättas, dels ock någon stängselskyldighet för lägenhetens blifvande innehafvare ej må utan afseende å stängsels erforderlighet föreskrifvas, hvadan Utskottet hemställer,

att Riksdagen måtte under vilkor, dels att den årliga afgälden för den afsöndrade lägenheten blifver till ett visst belopp i penningar bestämd, dels ock att den af Kongl. Maj:t omförmälda stängselskyldighet endast, så vidt sådant påfordras, varder sökande bolaget ålagd, bifalla hvad Kongl. Maj:t i nåder täckts föreslå.

Stockholm den 6 Februari 1877.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.
